

Ústav světových dějin

~~Posudek vedoucího (oponenta) bakalářské (diplomové) práce~~

Jméno a příjmení studenta/studentky: Bc. Tereza Kozlová

Název práce: **Max Egon zu Hohenlohe-Langenburg a Československo**

Jméno vedoucího (oponenta) práce: Prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.

1. Heuristika (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

1.1 Hodnocení použité literatury a pramenů	1
1.2 Úplnost použitých zdrojů z hlediska současného stavu bádání	1

Stručné hodnocení:

Práce T. Kozlové vychází primárně z nepublikovaných archivních materiálů uložených v českých institucích. Dokumenty, které se nachází v rakouských, lichtenštejnských, německých a jiných archivech samozřejmě nemohla vzhledem k náročnosti tohoto studia využít.

2. Řešení problému (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

2.1 Volba cíle práce odpovídá zadání	1
2.2 Cíl z hlediska metodologie oboru je zvolen relevantně	1

Stručné hodnocení:

Autorka přistupuje ke zkoumanému problému velmi odpovědně. Volba cílů odpovídá zadání a také metodologie jim odpovídá.

Ústav světových dějin

3. Hodnocení struktury práce (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

3.1 Je struktura práce logická	3
3.2 Odpovídá struktura práce metodologii a metodám deklarovaným v úvodu práce	2

Stručné hodnocení:

Struktura práce představuje nejslabší část studie Terezy Kozlové. Autorka často nepřilíš logicky přeskakuje z jednoho tématu k druhému a opakuje se. Také zařazení exkurzů do „velké politiky“ je nadbytečné, zejména proto, že autorka má dostatek vlastních materiálů k vylíčení poutavého životního příběhu prince Hohenlohe, který by mohl být jen rámcově (nikoli se všemi podrobnostmi) zasazen do politického dění 20. a 30. let 20. století.

4. Hodnocení kvality textu práce (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

4.1 Analýza pramenů a literatury	1
4.2 Interpretace pramenů a literatury v jejich vzájemných souvislostech	1

Stručné hodnocení:

Analýza a interpretace pramenů a literatury je dobrá a odpovídá nárokům kladeným na diplomovou práci.

5. Kvalita zpracování (hodnocení známkou 1, 2, 3, 4 – v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky)

5.1 Stylistika a pravopis	1
5.2 Použitá terminologie	1

Stručné hodnocení:

Jak po stylistické a pravopisné, tak po terminologické stránce je práce v podstatě bez závad.

Ústav světových dějin

6. Celkové hodnocení v rozsahu nejméně 500 znaků:

Bc. Tereza Kozlová předložila kvalitní práci vycházející primárně z nepublikovaných archivních materiálů uložených v českých institucích. Absentují sice prameny zahraniční, které pro poznání životních osudů této osobnosti mají značný význam, což ale nelze autorce vzhledem k náročnosti tohoto studia využít.

Autorce se podařilo shromáždit neobyčejně rozsáhlé množství dokumentů, se kterými dobře pracuje a jež i správně interpretuje. Velkou slabinou studie je ale struktura práce. T. Kozlova nepřilíh logicky přeskakuje z jednoho tématu k druhému, díky čemuž se opakuje. Také zařazení exkurzů do „velké politiky“ je nadbytečné, zejména proto, že autorka má dostatek vlastních materiálů k vyličení poutavého životního příběhu prince Hohenlohe, který by mohl být jen rámcově (nikoli se všemi podrobnostmi) zasazen do politického dění 20. a 30. let 20. století. V tomto ohledu je nadbytečná takřka celá čtvrtá kapitola a velká část kapitoly 5 (až po podkapitolu 5. 3. – omylem označenou za 4.3).

Vysvětlit by zasloužilo tvrzení, že Max „nevyužil možnosti dvojího občanství, československého a německého“. To byl dle mého předpokládalo, že dvojí občanství (rakouské a německé) měl již před rokem 1918, protože jinak nabytí dvojího občanství v případě československého občana bylo mimořádně neobvyklé. Vysvětlit by si také zasloužila otázka udělení lichtenštejnského občanství: tedy zda tuto skutečnost Hohenlohe Československu oznámil a zda to ČSR akceptovalo, či zda měl oficiálně československé a neoficiálně lichtenštejnské občanství. Velká škoda je také, že autorka nevyužila jedné z nejnovějších studií o rodině Hohenlohe (Alma Hannig – Martina Winkelhofer-Thyri (Hrsg.), *Die Familie Hohenlohe: Eine europäische Dynastie im 19. und 20. Jahrhundert*, Köln 2013), která obsahuje mimořádně přínosnou studii Lothara Höbelta (Prinz Max Egon zu Hohenlohe-Langenburg (1897–1968). *Ein unzeitiger Prophet der Westbindung*).

Přes výše uvedené připomínky jsem přesvědčen, že Tereza Kozlová předložila velmi kvalitní diplomovou práci, kterou doporučuji k obhajobě.

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

7. Otázky a připomínky k obhajobě:

Vysvětlete problém občanství Maxe Hohenlohe po roce 1918 a jeho vztah k Československé republice.

Navržená známka: velmi dobře

Datum:

8. června 2016

Podpis:

Jan Županič